

מסורת הש"ס

מתנב' מליה. כל דבר מלוח: **גמ'** פירוס גוסור. פירות
ארץ ים כנרת חשובים מן הפת: **ויוגא.** משמע מידי דבר אכילה:
מוזוגא. דבר הסועד: **דשריק דודנא מאפוסיה.** שהצבזב מחליק ממלחו.
מתוך הלהת פנים בשרו מחליק: **עד דמריה.** דעתו מטרפת:

מתני' ^אהביאו לפניו מליח ^(ב) תחלה ופת

ועמו מברך על המליח ופוטמר את הפת
שהפת טפלה לו^א זה הכלל כל שהוא עיקר
ועמו טפלה מברך על העיקר ופוטמר את
הטפלה: **גמ'** ומי איכא מידי דהוי מליח
עיקר ופת טפלה אמר רב אחא בריה דרב
עוירא אמר רב אשי באוכלי פירות גנוסר
שנו^ב אמר רבה בר בר חנה כי הוה אולנין
בבתריה דרבי יוחנן למיכל פירות גנוסר כי
הוינן כי מאה מנקטינן ליה לכל חד וחד
עשרה עשרה וכי הוינן כי עשרה מנקטינן
ליה כל חד וחד מאה מאה וכל מאה מינייהו
^אהוה מחזיק להו צנא בר תלתא סאוי^ג ואכיל
להו ומשתבע דלא טעים זיונא זיונא ס"ד
אלא אימא מזונא רבי אבהו אכיל עד דהוה
שריק ליה דודבא מאפותיה ורב אמי ורב
אסי הוו אכלי עד דנתור מזוייהו רשב"ל הוה
אכיל עד דמריר ואמר להו רבי יוחנן לדבי
נשיאה והוה משרד ליה רבי יהודה נשיאה
באלושי אבתריה ומייתי ליה לביתיה כי
אתא רב דימי אמר עיר אחת היתה לו לינאי
המלך בהר המלך שהיו מוציאים ממנה
ששים רבוא ספלי טרית לקוצצי תאנים מע"ש
לע"ש כי אתא רבין אמר אילן אחד היה לו
לינאי המלך בהר המלך שהיו מורידים
ממנו ארבעים סאה גזולות משלש בריכות
בחדש כי אתא ר' יצחק אמר עיר אחת
היתה בארץ ישראל וגופנית שמה שהיו בה
ששמינים זוגות אחים כהנים נשואים לששנים
וזוגות אחיות כהנות ובדקו רבנן מסורה ועד
נזהרדעא ולא אשכחו בר מבנתיה דרב חסדא
דהווי נסיבן לרמי בר חמא ולמר עוקבא בר
חמא ואע"ג דאינהו הוו כהנתא אינהו לא הוו
כהני אמר רב כל סעודה שאין בה מלח אינה
סעודה אמר רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן כל
סעודה שאין בה^א שריף אינה סעודה:
מתני' אכל ענבים ותאנים ורמונים מברך
אחריהם שלש ברכות דברי רבן גמליאל
וחכ"א ברכה אחת^ב (מעין שלש) ר"ע אומר
אפי' אכל שלק והוא מזוגו מברך עליו ג'
ברכות ה"השותה מים לצמאו מברך שהכל

נתיח בדבריו ר' טרפון אומר ^א בורא נפשות הכותב ^ב ארץ חטה ושעורה וגו' וכותב ארץ חם וגו' וכותב ^ג ואכלת ושבעת וברכת את ה' ור"ג נמי ארץ הפסיק הענין ההוא מבעי ליה יעקב בר אידי א"ר חנינא ^ד כל שהוא מחמשת ולבסוף ברכה אחת מעין שלש אמר רבה בר רמינן בתחלה מברך בורא פרי העץ ולבסוף לרב דימי מאי ניהו ^ה ברכה אחת מעין שלש ור' הציג ושל תנובת השדה ושל ארץ חמדה

וַיֵּנוּ לֵאכּוֹל מִפֶּרִיָּהּ וּלְשִׁבּוֹעַ מִמּוֹכֶה רַחֵם ה' עַל מִזְבַּחַךְ וּתְבַנֶּה יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשׁ בְּמִיּוֹב לִכֹּל דַּחֲמַשֶּׁת הַמִּיּוֹנִין עַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַיָּהּ מִיִּחְתָּם בְּמֵאֵי חַתִּים כִּי אַתָּא (ג) רב דִּי נִכְסֵי מֵאֵי רַב חֲסֵדָא אָמַר עַל הָאָרֶץ וְעַל פִּתְרֵיהּ פְּלִיגִי הָא לֵן וְהָא לְהוּ מִתְקוֹף לֵה ר"ל אֵל אָמַר עַל הָאָרֶץ וְעַל הַפִּירּוֹת ר' יוֹחָנָן

ג' (א) על הנחם לצדו, וכתיב כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם (בב"ר) ואני ואומניתי לאומיו מאל, ויוצין זה ולבי פסא דמנכר אמיא כי ולא אומיני ולר' טרפין ורש"י ס' ק, הפרדט עמ קעט, מחזי ס' ע, על המחזיה. כלומר האדם מי בן, ורש"י (סידור רש"י ס' ק, הפרדט עמ קעט, מחזי ס' עט).

וְלֹאֲחֵיו לֹא כָּלֹס (עֲרֻבִין)
(ד.) ר' טַרְפוֹן אוֹמֵר בּוֹרֵא נִפְשוֹת רַבּוֹת. בִּרְכָּה וְזוֹ הִיא מְדוּרָה אַחֵר הַמִּקְרָא, דְּכַמֵּין
רֵיבּוֹת, וְלֹא נִהְיָה לְמַדְרִיגָה (נֶמֶךְ) מֵדָה (נֶמֶךְ) יֵם עֵשׂוֹן בִּרְכָּה לִפְנֵי וְלֵבן עֵשׂוֹן בִּרְכָּה לְאַחֵר
קָאָמַר (עֲרֻבִין שֵׁם) כִּי אַחֵר טוֹב וְרַמְבַּי לֵבֵל. כִּגְדָה הַטּוֹב וְהַמְעִיץ שֶׁמִּקְרָאָהּ בִּינָה

תורה אור השלם

1. אֶרֶץ חָסֵה וּשְׁעָרֶיהָ וְגִפֹּן
וְהָאָדָמָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית שָׁמֶן
וְדִבְשׁ: אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא
בְּמִסְכַּנָּת תֵּאֱכַל בָּהּ לֶחֶם
לֹא תִחָסֵר בָּהּ אֶרֶץ
אֲשֶׁר אֲבִנֶיהָ בְּרוֹזָה
וּמִהֲרָרֶיהָ תִּחְצֵב נַחֲשֹׁת:
דברים ח ח-ט
2. וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכָתָהּ
אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ הָאֶרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:
דברים ח י

הגהות הב"ח

(ה) במשנה מלים בתחלה:

גמ' למעושי הכוסם את
החמה. ע' לעיל ל"ז ע"א
תוס' ד"ה הכוסם:

U.S. DEPARTMENT OF COMMERCE
NATIONAL BUREAU OF STANDARDS

[illegible]

טונינ"א. טונה. קוביא"ש
[קובידי"ש]. להקה.

[illegible]

קמדר א מיי פ"ג מהל'
זרכות הלכה ה
והלכה ז קמג עשין כח
טוש"ע אר"ח סימן ריב סעיף
א:

קמח ב מיי שם הלי ג
והלכה יא סמג שם
עוש"ע או"ח קי' רח סעיף א
: [3]

קמו ג מיי פ"ג מהל'
צרכות הלכה יג ופ"ח
הל' יד סמג שם טוש"ע שם

קמו ד מ"י וסמג שס
עוש"ע א"ח סימן רח
סעיף י:

רבינו חננאל

מתני' [הביאו לך] מליח.
בבבלי (פירוש ספרי טוהר).
בבבלי
היה
גנוסר
שבו.
שמוקים
מאד
והאולם
אכל
דבר
מליח
עמה,
בבבלי
למקן
שהיו
הנחין
ספלי
טריח
קוצצין
תאנים,
ואתו
מליח
עיקר,
שאי
אפשר
לאוכלי
פירות
ניסור
כל
מא, והם
עצמו
גינוסר
לא
לפת
ב
המפתח.
ויזנא
סלקא
דעתן.
[ע"פ
אין].
עריבין
לך.
ארת
היתה
לך
לינא
המלך
שהיו
מציאים
ממנה
ששים
ברוא
ספלי
טריח.
ש"פ
ספלים
מלאים
טריח,
והוא
המליח
שאוכלין
גם
האנשים
ממנו.
והוא
המליח
שאוכלין
גם
האנשים
ממנו.

הרבה למדן האכלה
שמעוני, אי נדגריה
לדיכתי, כתיב! אכל עניני
ותאני ורומני מברך
לרחן שלש ברוכת בור
עלן גמלאל ארזכמי
אורומי ארזכמי אתך מיני
שלש. אסוקני כל שהוא
מחמשת השעות, שהאן מי
רזח דתה שטריה סוסת
שכולת שושפון, והן
מכשילין, כחלה [ברכין]
ברא ימי מונותו לרסון
הרבה אתך מיני שלש
וכתב ברוך אתה! ח' אליה
מלך העולם על המחיה ועל
הכלכלה ועל תבואת השדה
ועל ארץ חמדה טובה
ורחבה ותר ותרתי חיים
ומון, על שהראתני ארץ
מצרים, רחם! ח' עליה ועל
העם ורעו ורעו עליה ועל

[illegible]

תנובת השדה ועל ארץ
חמדה טובה וכולי, וחותרם
ברוך אתה ה' על הארץ ועל
המחיה ועל הגפן ועל פרי
העץ ושפיר דמי. ולא הוי כי
האי גוונא חותם בשתים,
דאמרינן אין חותמין
בשתים, מאי טעמא שהארץ
היא המרציאה את הגפן וכל
פרי העץ.